TEMPLE

JULIOL / AGOST 2011
ANY 145

N4

INFORME D'OBRES

CENTRO CULTURAL Y ESPIRITUAL DE TRIANA, PARQUE CATALUÑA, A RANCAGUA (XILE)

EL MISSATGE DE LA SAGRADA FAMÍLIA

JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT A LA BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

L'OPINIÓ DELS DEIXEBLES DE JOAN TORRAS

EXPOSICIÓ A MADRID AMB MOTIU DE LA JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT

SUMARI

LA REVISTA DE LA
BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

EDITORIAL 3

INFORME D'OBRES 4

CENTRO CULTURAL Y ESPIRITUAL DE TRIANA, PARQUE CATALUÑA, A RANCAGUA (XILE) 8

EL MISSATGE DE LA SAGRADA FAMÍLIA 12

JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT A LA BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA 14

L'OPINIÓ DELS DEIXEBLES DE JOAN TORRAS 16

EXPOSICIÓ A MADRID AMB MOTIU DE LA JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT 18

ALLÒ QUE NO ES VEU PERÒ S'ESTÀ FENT 19

EL REBOST DEL TEMPLE 20

AMICS DEL TEMPLE 21

NOTICIARI 22

DONATIUS 25

AMICS DEL TEMPLE 26

EDITORIAL

DE LA DORMICIÓ A L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

Cada any, el 15 d'agost, la Mare de Déu se'n puja al cel «i els àngels se n'alegren». Només els àngels? Almenys és així com ho canta l'aclamació d'abans de l'evangeli en la missa de la solemnitat de l'Assumpció. En realitat no són únicament els àngels els que s'alegren de l'arribada al cel de la Mare de Jesús. També la gent dels pobles, i els mateixos pobles i ciutats, manifesten la seva alegria. Ja ho havia profetitzat Maria en clamar a la presència de santa Elisabet a l'hora de la visitació: «Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles».

Avui els milers de temples escampats per tot Catalunya que tenen com a titular santa Maria fan festa grossa. A molts llocs la solemnitat de l'Assumpta és també la Festa Major del poble, amb tota la complexitat que aquest mot representa. Santuaris, monestirs, parròquies, temples i ermites de la nostra geografia s'omplen de devots i brillen majestuosos amb les seves millors gales i tradicions. El poble s'alegra en contemplar la imatge de la Patrona, la seva marededéu, i després a casa, al voltant de la taula, continua l'alegria en un altre to: el gastronòmic, compartit amb familiars i parents vinguts de fora.

Fins i tot la natura expressa la seva alegria. Avui el dia i la nit, la llum i la foscor s'equilibren: «Per la Mare de Déu del llit, tan llarg és el dia com la nit», afirma el refranyer popular, fent referència a l'antiga tradició d'algunes esglésies de ciutat en què, durant la novena que precedia la festa, al mig del temple se solia bastir el llit de la Mare de Déu morta i el dia de l'Assumpta l'alçaven en processó. Per això aquesta festa s'havia conegut com el dia de la Dormició de Maria, o sigui, la mort. Com tothom, Maria, en acabar el curs de la seva vida terrenal, es troba amb la mort. Com el mateix Jesús. Com tothom. Però mentre per al comú dels mortals la mort és l'entrada a la dissolució del cos, tant per a Jesús com per a Maria la mort és clarament el pas d'aquesta vida a l'altra. Per això la mort de Maria és vista com una dormició: la Mare de Déu resta com adormida amb el son feixuc de la mort. Qui la desvetllarà? Qui tindrà el poder i la força de tornar a posar-la dempeus? Únicament el seu Fill. I d'aquesta operació d'alçar un mort i portar-lo a la vida nova per sempre se'n diu resurrecció. La fe antiga dels cristians després de constatar la dormició mortal de Maria afirma que a la seva Mare, Jesús se l'endugué al cel... a casa.

Jesús, gràcies al poder admirable del Pare, va ressuscitar ell del sepulcre i en va sortir, tal com confessem en el credo: «i al tercer dia ressuscità d'entre els morts». De la Verge Maria, en canvi, no diem que sortís del sepulcre, sinó que fou enduta al cel. Per això se sol representar la Mare de Déu portada enlaire per mans d'àngels. L'Assumpta és la Mare de Déu dels àngels que l'alcen del llit de mort, i en cos i ànima, tota ella amb la seva persona, la pugen a la glòria.

Avui, en el prefaci de la missa se'ns diu: «Vós amb raó no volguéreu que sofrís la corrupció del sepulcre aquella que de manera inefable va ser mare de l'autor de la vida, el vostre Fill, fet home». Vet aquí el motiu de l'alegria dels àngels i l'esperança dels que fem camí cap al cel. *Santa Maria, mare de Déu, pregueu per nosaltres pecadors ara i a l'hora de la nostra mort.*

Josep M. Aragonès
Canonge

INFORME D'OBRES

jordi bonet i armengol
arquitecte director i coordinador

Restauració de la cripta

Tal com va informar-se a la revista TEMPLE de març-abril d'enguany, el passat 19 d'abril una persona que s'amagà a la sagristia parroquial de la cripta hi calà foc i aquesta en resultà pràcticament destruïda, a més que el fum n'afectà la totalitat i una part d'altres dependències. La rapidesa dels serveis de seguretat, que actuaren tant en l'evacuació del temple com en la detenció de l'individu, evitaren la propagació de l'incendi a tota la càrrega de foc que representen els bancs i elements inflamables existents i possibilità que no es produís cap dany personal.

La cripta ha restat tancada uns tres mesos i les celebracions de la missa i serveis parroquials s'han efectuat a l'absis de la basílica, ja que l'afectació de la instal·lació elèctrica provocada per la temperatura i el fum a través dels conductes per on passen els cables fou important.

Aquest incident, que gràcies a Déu va quedar localitzat i no es va propagar, ha provocat unes alteracions importants en el conjunt de la marxa de les obres. Encara falten per fer la neteja dels tubs de l'orgue i la restauració de l'interior de la sagristia afectada, ja que pràcticament la pedra del portal i el sostre de l'entresolat quedaren carbonitzats. La neteja de les voltes, les parets, el paviment, els vitralls, etc. ha estat difícil i llarga, ja que ha estat necessari refer els daurats de totes les claus de volta i sobretot la de l'Anunciació, i també la pedra esculpida de la clau de la llinda del portal. Mentre es continuïn els treballs que manquen ha quedat per al servei de sagristia l'espai simètric del costat de la Passió, amb alguns armaris que hi havia i una part de mobiliari nou, mínimament necessari.

Les obres que falten s'aniran fent des de l'exterior de la sagristia afectada i la reparació total tardarà encara uns mesos.

Absis

La comunicació del Museu amb la cripta per l'escala situada al nord de l'absis ha quedat oberta i a punt per situar-hi una part de l'exposició permanent relacionada amb la vida d'Antoni Gaudí. També s'han enllestit les dues sagristies auxiliars, situades sota les escales de comunicació amb la cripta. Exteriorment ha quedat lliure de bastides una bona part del tancament del cimbori de la Mare de Déu, amb les primeres i darrera lletania lauretana: Santa Maria, Santa Mare de Déu i Reina de la Pau.

Creuer i cimbori de Jesucrist

És remarcable l'aspecte de l'exterior del temple vist des del carrer de Marina-Gran Via, on s'han aixecat les bastides i armadures dels cimboris dels quatre evangelistes i la part inferior del doble amfiteatre que forma la sala superior del creuer, que servirà per ordenar les visites que en el futur pujaran a la creu terminal. Els elements de pedra sobrepassen els ampits dels finestrals del cimbori de Jesucrist i s'ha aixecat la primera fase (25 m) de la torre auxiliar, que amb escales i muntacàrregues permetrà l'accés del personal que hi treballi alhora que servirà d'ancoratge i suport a mesura que creixi l'alçada de l'obra. S'espera per a primers d'any del 2012 la col·locació d'una nova grua que pugui enlairar-se gradualment a mesura que vagi creixent l'obra i que substituirà la que s'ha utilitzat des de finals de segle XX, ja que convé fer ara el recanvi per evitar que el fort desgast que sofreix no produeixi una aturada en el futur.

Ampliació del Museu

S'ha iniciat el condicionament del nou accés al Museu des del pla del carrer de Mallorca, sota la façana de la Glòria. Així serà possible repartir l'accessibilitat a

© TSF

Restauració de la cripta

© TSF

Nou accés a la cripta

© TSF

Cimbori de la Verge Maria

© TSF

Vista des del carrer Marina

l'interior del temple, ja que l'afluència de visitants ha anat augmentant i comporta problemes de mobilitat dins del Museu, que fins ara només té dues portes de 2 m d'ample, que són en realitat les d'emergència.

S'està treballant en l'ampliació del Museu, concretament en l'espai que ocupa el taller de l'escultor J. M. Subirachs, que oferirà la contemplació del procés creatiu de l'artista des dels primers esbossos, dibuixos i primeres idees en volum fins a fer la realitat a un terç i detalls a mida natural d'una bona part de la feina, que s'inicià fa gairebé 25 anys. Després continuarà la nova sala d'audiovisuals, amb una capacitat d'un centenar de persones, de manera que s'amplia a més del doble la que actualment s'ofereix.

A partir de tot l'espai que ocupen les bases dels quatre campanars de la Glòria, dedicats als apòstols Pere, Pau, Andreu i Jaume, i pel carrer Mallorca, s'hi accedirà amb l'obertura d'un reixat que limita amb la vorera del carrer, de 5 metres d'amplada, i que farà possible l'accés a l'interior protegit del sol i de la pluja. A través d'uns torniquets i amb quatre taquilles i la possibilitat d'obrir si és necessari l'accés amb més amplada, es donarà pas al vestíbul interior, d'uns 250 m^2 de superfície i on s'oferiran els serveis d'audioguies i d'informació necessaris.

La sagristia i serveis parroquials

S'han traslladat els espais que ocupaven els serveis parroquials —sala d'actes i assaig, espais destinats al jovent i diversitat d'activitats— a la part inferior del claustre dels Dolors i amb comunicació amb la capella de mitja escala i cripta, amb el canvi d'accés des del carrer de Sardenya, amb una nova entrada ja en ús i que permetrà destinar al culte la cripta, que s'obrirà novament a mig juliol. Es preveu iniciar la fonamentació del nou edifici que s'anomena sagristia, però que en realitat, amb el simètric que es construirà en el futur al costat de l'avinguda Gaudí, servirà per oferir els serveis generals que necessitaran més endavant tant la parròquia com la diòcesi i el Temple. Es preveu iniciar la fonamentació del nou edifici a primers de setembre i, per tant, es van preparant tots els elements

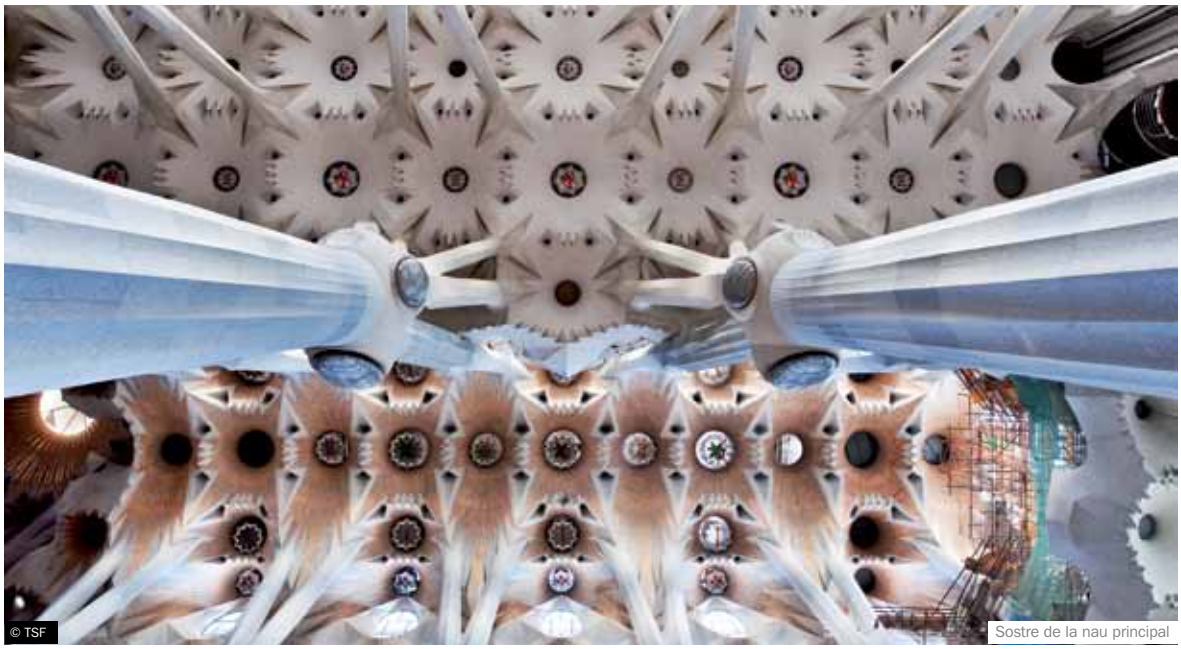

Sostre de la nau principal

de pedra que permetran cobrir l'espai del semisoterrani dedicat a la nova sala d'actes la primavera del 2012. Ha calgut enderrocar la part de l'edifici que fou reconstruït i ampliat després de la guerra civil, però s'ha mantingut tot l'espai que ocupà els darrers mesos de la seva vida Antoni Gaudí, amb el seu estudi, taula de treball i dormitori per oferir-ne el record de cara al futur.

Façana de la Passió

Continua l'execució de les columnes del cimaci a bon ritme per tal que pugui aixecar-les la nova grua que s'instal·larà. Així es podrà evitar que les situï al seu lloc una grua mòbil, pel pes considerable de cada element i per evitar provocar molèsties als visitants, ja que l'operació es podrà efectuar amb l'ocupació mínima de l'espai exterior i la complicació que comporta la tramitació dels permisos necessaris per treballs en la via pública.

Vitralls, obres auxiliars

S'està treballant en l'execució dels primers vitralls de les naus laterals per col·locar-los abans de Nadal i a finals d'estiu col·locar els que manquen en el transsepte i la part alta de l'absis. Vila Grau posa l'èmfasi en la totalitat del conjunt, ja que la gran superfície que ocupen fa necessari tractar-los no únicament de forma individualitzada sinó oferint la unitat que ha de mostrar des del simbolisme fins als noms dels sants i santuaris que mostren la universalitat de l'Església, i per això el detall del projecte cal que es faci amb el màxim de cura.

Els treballs que s'efectuen a la part superior de les voltes i la protecció necessària de cara als visitants ha obligat a col·locar uns elements de protecció que dificulten el pas de la llum a través dels hiperboloides de les voltes, i això no deixarà veure la lluminositat del conjunt tal com es presentà el passat 7 de novembre fins que sigui possible anar treballant amb les obres auxiliars que permeten la continuïtat de la construcció cap amunt. Manquen, per tant, anar enllestint elements que no estan del tot acabats i que es van realitzant a mesura que és possible, ja que no són d'urgència malgrat que comporten la neteja de la part interior dels campanars del Naixement, encara bruts pel pas del temps, i la reparació de les fissures i altres desperfectes ocasionats durant la guerra civil. Una vegada arreglats i enllestides les obres auxiliars que manquen quedarà completada la instal·lació d'il·luminació de les làmpades que falten i que s'anirà realitzant d'acord amb les possibilitats que permetran la visita de molts llocs que Gaudí havia previst, com ara la part alta de la façana de la Passió, la visió de la tomba buida o la volta perimetral per les cantories.

Taller de modelistes i Oficina Tècnica

S'ha col·locat a l'exterior la maqueta a escala reduïda del conjunt del temple amb indicació del que manca per completar-lo, i es treballa en la preparació dels terminals dels evangelistes, en l'acabament de les portes de bronze de la façana de la Glòria i en els models a mida natural, elements prefabricats amb tots els detalls que implica el seguiment del projecte de Gaudí.

© TSF

Maqueta de conjunt

CENTRO CULTURAL Y ESPIRITUAL DE TRIANA, PARQUE CATALUÑA, A RANCAGUA (XILE)

per christian matzner
arquitecte en cap equip de disseny

maría eugenia moreno, elena corbalán i álvaro guerra
arquitectes

© TSF

L'arquitecte xilè Christian Matzner, el president de la Junta, Joan Rigol, i l'arquitecte director, Jordi Bonet, coneixent el projecte de Gaudí a Xile. Barcelona, 25 gener 2011

La **Corporación Gaudí de Triana-Chile** materialitzarà la construcció d'una capella a Rancagua (Xile), dissenyada per l'arquitecte **Antoni Gaudí** per al **Temple de la Sagrada Família** de Barcelona i cedida per aquest al pare franciscà xilè **Angélico Aranda** el 1922. **Xile tindrà el privilegi de tenir l'única obra de Gaudí al món construïda fora d'Espanya**. A continuació s'exposa un resum del projecte lliurat darrerament i realitzat per arquitectes xilens, i que es vol construir i tenir acabar l'any 2014.

Per a l'emplaçament de la capella es disposa d'un terreny de 14 hectàrees que conté un parc urbà en plena ciutat, que està a un quilòmetre a l'est del centre històric fundacional de Rancagua. El lloc on se situarà la capella, que s'anomena Parque Cataluña, és de propietat municipal.

Emplaçament de la capella al parc

L'emplaçament de la capella fa un gir que uneix Barcelona i Rancagua, de manera que marca el territori que reconeix l'«Eix de la Confraternitat Espiritual entre Espanya i Amèrica». La façana nova, Façana Amèrica, queda enfocada cap a Barcelona, i la façana principal, dissenyada per Gaudí —Façana Espanya—, cap a Rancagua.

El parc està situat a la vall central de Xile, formada pels seus límits naturals: a l'est, la serralada dels Andes, i a l'oest, la serralada de la Costa.

La importància atorgada al terreny on se situa deriva en dos factors, atès que és exactament per allà on es reconeix un dels trams més meridionals del Camí de l'Inca, i és allà també per on passa el llibertador Bernardo O'Higgins en un dels fets més transcendentals de la independència de Xile (batalla de Rancagua, 1 i 2 d'octubre de 1814). És a dir, en aquest lloc hi confluei-xen dos fets significatius de la història, un d'aborigen, lligat a les primeres arrels culturals, i un altre d'una història més recent, lligat als primers moments del naixement de la República.

© TSF Vistes actuals del Parque Cataluña, a Rancagua

La capella possibilita la meditació, el silenci i l'espiritualitat

Atès que es tracta d'una capella petita, resulta adequat dotar-la i dotar també els seus espais immediats d'un lloc protegit. Com que és un edifici de culte no és apropiat potenciar-ne només el valor monumental.

La façana principal té un ampli espai d'esplanada atri, de contemplació de la capella, perquè la gent s'hi congregui, la Plaza del Encuentro. A l'altra façana s'hi genera un espai més petit, que la fa dialogar amb la llacuna per la proximitat, la Plaza del Agua.

La Plaza del Encuentro és un espai soterrat a 2 m del nivell natural del parc, els únics referents visuals del qual seran la capella i el fons paisatgístic de la serralada dels Andes. Per la banda nord es protegeix amb un ampit que l'empararà del soroll; pel sud fa la mateixa funció el Bosque del Silencio, i per l'oest es disposa del gran accés escalinata. Aquest gran espai de 47 x 62 m servirà perquè s'hi duguin a terme actes litúrgics massius, activitats artístiques o reunions que calgui fer a l'exterior.

La Plaza del Encuentro se separa de la Plaza del Agua

mitjançant un mur que conté la diferència de nivell de totes dues, de 2 m d'altura. També la façana de la capella s'avança 2 m en relació amb la línia del mur. Totes dues accions permeten que la Façana Espanya s'exposi amb la mateixa empremta i proporció amb què ho farà originalment la Capella de l'Assumpció al temple de la Sagrada Família pel carrer Provença de Barcelona.

La Plaza del Agua és de menys escala, de 29 x 47 m, acotada entre la capella i la llacuna. És una plaça dura amb paviment de pedra diorita i que a sota té recintes subterranis amb programes d'ús complementaris.

Els altres tres marges de la Plaza del Agua es delimiten amb la disposició lineal d'arbres i generen sinergies per estar-s'hi i fer-hi contemplació, amb el suport de bancs. Properes a tots dos punts, se situen de manera integrada amb els arbres dos volums de circulació vertical (ascensors i escales) per connectar amb els espais subterranis. Per aportar llum natural als espais del subsòl es proposen dues lluernes grans, una al costat de la llacuna i l'altra, de la capella, a més de la disposició de 23 lluernes de forma hiperboloïdal, inclinades i dirigides radialment cap al centre de l'altar o escenari, pensat per rebre sempre algun dels raigs solars matinals.

El Bosque del Silencio representa el final del camí del pelegrí i es compon de dos subsectors. El més proper a la Plaza de Agua, de connotació ibèrica, amb una disposició d'arbres en trama regular constituïda per alzines sureres (de dimensió baixa). L'altre sector que protegeix la Plaza del Encuentro té una disposició lliure constituïda per arbres autòctons xilens: quil·laies, *bellotos* i roures (de dimensions altes).

Sota la Plaza del Agua i al mateix nivell de la cripta de la capella (-5,16 m) hi haurà diversos recintes que constitueixen un programa complementari de la capella, entre els quals, la Sala Polivalent, estructurada mitjançant un sistema de planta lliure. S'hi podran fer misses, esdeveniments culturals, concerts de música i activitats complementàries de la Casa de Soledad y Silencio, de manera que serveixi com a punt de trobada entre els veïns. A més, es proposa una sagristia, una Sala d'Exposició Permanent, sòtan i serveis.

La capella, espai per al futur desenvolupament social, espiritual, cultural i artístic

El desenvolupament d'aquest projecte no respon a un encàrrec que es fa el 1922 sinó el 2010, per la qual cosa els materials, conceptes, definicions i usos destinats han de respondre al segle XXI. Com un edifici de caràcter patrimonial, la construcció ha de perdurar en el temps i ser de qualitat, raó per la qual també s'han fet servir materials i mètodes tradicionals de construcció, com ara l'estereotomia, manera de tallar les dovelles de pedra. La construcció de la capella a Rancagua significaria un fort impuls econòmic, de desenvolupament local i turístic, no només per a aquesta ciutat, sinó per a tota la regió i el país. Altres valors positius associats al projecte són la implementació de les tècniques constructives, les escoles taller i l'intercanvi tecnològic, educacional i cultural.

© TSF Planta general del projecte Centro Gaudí al Parque Cataluña, a Rancagua

A la Façana Espanya, per a les finestres compostes per dos grups de deu òculs cadascuna, s'estudia que siguin portades directament d'Espanya. Així, a més de ser del mateix material, geometria, forma i mida, s'aprofita l'oportunitat de tenir a Amèrica aquesta part d'Espanya. Les dues façanes laterals amb els seus accessos, com que la capella de Rancagua no té el claustre perimetral, es dissenyen amb una llinda i

amb els brancals amb paraboloides més protuberants, de manera que protegeixin l'interior de l'exterior. A la Façana d'Amèrica es podrà plantejar una proposta artística que faci al·lusió a l'Amèrica precolombina.

El material de la corona i la creu serà coure fos amb pàtina de color verd, mineral xilè molt present en aquesta regió. La semiesfera de la corona tindrà insercions de còdols de quars cristall de roca, disposats en forma lliure, per deixar filtrar petits feixos de llum natural cap a l'interior.

La morfologia i geometria que Gaudí va imprimir al cimbori exterior es basa en l'abstracció de la caiguda del mantell sostingut pels àngels, que per les forces de gravetat fan que prengui formes reglades. A causa de les condicions sísmiques de Xile, aquesta s'estructura en formigó armat, per al revestiment del qual es considera l'ús de la pedra gemma lapislàtzuli, que pel seu intens color blau ha estat associada a un símbol de puresa i noblesa. La idea és que la disposició del mineral aconsegueixi que a mesura que s'eleva la capella augmenti la intensitat de color, des d'un gris a un blau, de manera que ens apropi a la imatge d'allò celestial a dalt del cel.

Els hiperboloides

De les tres superfícies hiperboloïdals més rellevants de la capella, la de la cúpula, la del cor i la de l'interior, aquesta última es proposa en sistema de formigó prefabricat, cosa que respon a una lògica constructiva que faciliti el maneig d'encofrats i de muntatge de l'estructura. Es pretén que la percepció d'aquest hiperboloide com a sistema prefabricat, realitzat en vuit parts exactament iguals, doni compte de la contemporaneïtat i de la tecnologia aplicada al segle XXI a les lleis i formes gaudinianes. L'hiperboloide del cor ha estat concebut en dovelles de pedra, inclosa la barana, i en el coronament inferior en vuit puntes, per la proximitat que té amb la gent, s'hi pot observar la forma de connexió de les dovelles, amb tot l'art de la seva estereotomia.

Planta baixa i cripta

Els dos pilars arboris concebuts per Gaudí en dues de les cantonades tenen la inclinació adequada per rebre les empentes laterals i dur-les així eficientment al terra. Les altres dues cantonades de l'octau corresponen a les escales helicoïdals. Des del nivell del cor (+8,00 m), passant per l'N.P.T. de la capella (± 0,00 m), fins al nivell de la cripta (-5,16 m), l'escala de cargol està realitzada mitjançant dovelles en pedra diorita. En vista que l'hiperboloide del cor s'ha resolt en pedra —igual que els murs—, per als plafons s'especifica formigó a la vista, perquè faci contrast i per explotar les possibilitats plàstiques del formigó. L'altar s'ubica al centre mateix de la planta baixa de la capella i és un cilindre d'1,00 m de diàmetre i 1,00 m d'altura, per al qual s'especifica el material pedra diorita, i que en la part superior es tanca amb una taula de vidre.

Els murs de façana estructuralment són concebuts en formigó armat, amb espessors de 45, 35 i 25 cm. Aquestes variacions responen al criteri de tenir els murs a la vista (interior i exterior) amb diferents combinacions entre formigó i pedra. El sistema constructiu considera els murs amb la pedra diorita, que actua d'encofrat, de manera que queda fixada al mur. El tipus d'aparell i acabament de la pedra serà «maçoneria d'aparell irregular», els carreuons de la qual són amb filades discontínues. Amb aquest tipus d'aparell es pretén generar una imatge contemporània, però rememorant l'arquitectura de les antigues civilitzacions d'Amèrica, amb l'art de l'estereotomia a les seves construccions.

Atès que la cripta es l'únic espai que no va ser concebut per Antoni Gaudí, se li ha donat un caràcter diferent de la resta, que eviti generar una imatge que repeteixi formes que impliquin *un fals històric*. Per això es va proposar com a cel una semiesfera, que genera una expressió neutra. A la part inferior i central hi ha un nínxol de 50 x 50 cm, de forma octogonal, per poder-hi dipositar les restes de Fra Angélico Aranda, com a homenatge a qui va encarregar i motivar l'origen d'aquest projecte.

Últims descobriments

El juny d'enguany, Ana Viñas, del Grupo Claraeulalia, va trobar als arxius històrics de la revista *El Propagador de la Devoción* a San José un significatiu donatiu per a les obres de la Sagrada Família realitzat pel pare franciscà xilè Angélico Aranda l'agost de 1923, que va consistir en 177 pessetes, valor d'una quantitat notòriament més alta que les altres registrades en aquest document. Aquesta donació respon al seu agraïment per haver rebut el projecte de la capella, i a més ens demostra el fort vincle que hi havia entre tots dos.

© TSF Vista del projecte

© TSF Vista del projecte

© TSF Tall de la capella, els espais subterranis, la Plaza del Agua i la llacuna

© TSF Vista del projecte

© TSF Vista del projecte

EL MISSATGE DE LA SAGRADA FAMÍLIA

daniel giralt-miracle
comissari de l'exposició

«GAUDÍ: LA SAGRADA FAMÍLIA DE BARCELONA. ART, CIÈNCIA I ESPIRITUALITAT»

La història del temple de la Sagrada Família és llarga i controvertida. El 1882 un grup de barcelonins pietosos va decidir aixecar una «catedral nova» per a una ciutat que s'expandia dia a dia i que havia d'acollir els immigrants que arribaven a la ciutat sense aturador; una catedral nova perquè al cor de la Barcelona vella ja n'existia una de gòtica i perquè volia representar una nova espiritualitat per a una urbs industrial que, en aquells moments, vivia grans conflictes socials. La iniciativa podia acabar en un edifici religiós més, però els promotors van tenir l'encert de confiar-lo, el 1883, a un jove arquitecte, Antoni Gaudí, que va captar el missatge renovador i, trencant amb els models existents, va proposar un temple que expressés tot ell el misteri cristià.

Tirar endavant aquell projecte ha representat un gran esforç per a l'Església de Barcelona, perquè no tothom estava d'acord a fer-lo, per l'elevat cost i per les moltes vicissituds que ha patit al llarg dels anys: crisis, guerres, incendis, dificultats tècniques, manca de recursos, polèmiques, campanyes de descrèdit… Però la tenacitat dels promotors ha pogut més que l'obstinació dels detractors i el 7 de novembre de 2010, un cop es van cobrir les naus centrals del temple, el Sant Pare Benet XVI va dedicar-lo i el declarà Basílica Menor, de manera que feia realitat el que per a molts semblava un somni o una utopia. El Sant Pare, en la seva homilia, va explicar que havia dedicat la Sagrada Família per la seva extraordinària capacitat expressiva i simbòlica, pels seus motius artístics i per les tècniques innovadores de la seva arquitectura i escultura, que evoquen «la font suprema de tota bellesa».

Tot i així, però, el temple encara no està acabat. Falten la façana de la Glòria i deu torres, que previsiblement es culminaran en uns quinze anys. Però amb aquesta cerimònia i el seu ressò internacional el món ha descobert que Gaudí va portar l'arquitectura religiosa a les últimes conseqüències, creant un nou tipus de catedral que no es tanca en ella mateixa, sinó que es projecta portes enfora, de manera que tots els seus elements transmeten a la ciutat el missatge de Jesús, expressat per mitjà de tres façanes —que ens recorden el naixement, la mort i la resurrecció de Jesucrist—, però també per mitjà de les torres, els campanars, les columnes, les voltes, els vitralls… que no solament tenen un paper funcional, sinó també simbòlic i religiós.

En aquest projecte magnificent, Gaudí, gràcies al seu geni i a la seva fe, interrelacionà estretament tres vessants, l'artístic, el científic i l'espiritual. I justament donar a conèixer aquests tres aspectes és el propòsit de l'exposició que es presentarà al Braccio di Carlo Magno (l'ala esquerra de la columnata de Bernini, de la Plaça de Sant Pere de la Ciutat del Vaticà) entre el 24 de novembre d'aquest any i el 15 de gener del 2012, amb el nom «Gaudí: la Sagrada Família de Barcelona. Art, ciència i espiritualitat». **Art**, perquè Gaudí trencà tots els codis estètics de la seva època i va fer en el camp de les formes, dels colors i dels símbols unes propostes que pel seu agosarament podem dir que són pioneres dels corrents avantguardistes. **Ciència**, perquè replantejà l'arquitectura tradicional i aportà noves solucions estructurals, constructives i espaials. I **espiritualitat**, perquè tots els elements arquitectònics i ornamentals de la basílica fan referència a la història i l'essència del missatge cristià.

Gaudí a Roma

Mostra / *Exposición*
Exposició / *Exhibition*

Gaudí
La Sagrada Família de Barcelona

Arte, scienza e spiritualità

Arte, ciencia y espiritualidad

Art, ciència i espiritualitat

Art, Science and Spirituality

Braccio di Carlo Magno,
Città del Vaticano
24.11.2011 // 15.01.2012

www.gaudiaroma.cat

JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT A LA BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Els passats dies 14 i 15 d'agost va tenir lloc l'acollida de la Jornada Mundial de la Joventut a Barcelona amb itineraris culturals i espirituals a les principals esglésies, entre elles a la Basílica de la Sagrada Família, la qual va rebre els joves d'arreu del món acollits per l'Arxidiòcesi de Barcelona. Aquests joves, moguts per una mateixa fe sota el lema «Arrelats en Crist, ferms en la fe» (Col. 2, 7), seguien les passes establertes pel recentment nomenat beat Joan Pau II, el qual fou el promotor d'aquest moviment, de joves units per un mateix ideal d'amor a Jesucrist.

A l'interior de la Basílica es van poder seguir unes celebracions litúrgiques multiculturals amb diversitat d'identitats, de llengües, de banderes i d'eslògans amb un caire d'Església Universal, alhora però units en un front comú, és a dir, units per la fe arrelada en Crist en la missió i el compromís de transmetre l'evangeli a les generacions següents.

© TSF

© TSF

© TSF

© TSF

L'OPINIÓ DELS DEIXEBLES DE JOAN TORRAS

joan bassegoda nonell
president d'amics de gaudí

Aquest insigne mestre d'obres, Joan Torras, arquitecte i catedràtic de Construcció, va néixer al poble de Sant Andreu del Palomar, aleshores independent de Barcelona. Estudià a l'Escola de Belles Arts de Llotja, a la de Mestres d'Obres i finalment a l'Escola Especial d'Arquitectura de Madrid, on assolí el títol d'arquitecte el 19 d'abril de 1854. Mantingué relació amb el Centre de Mestres d'Obres de Barcelona entre 1871 i 1881.

Va ser professor de l'Escola de Mestres d'Obres, a les golfes de la casa Llotja de Mar, entre 1856 i 1869, en què s'extingí l'Escola. Aleshores passà a la recentment creada Escola Lliure Provincial d'Arquitectura, de la qual va ser catedràtic entre 1871 i la seva jubilació, el 1897.

Al seu poble de Sant Andreu projectà l'església i el col·legi de les religioses de Jesús-Maria, que el 1890 passà als Germans Maristes i actualment és la parròquia de Sant Pacià (1858-1881). L'església és d'un molt correcte estil neogòtic i Antoni Gaudí hi va fer el paviment de mosaic romà, restaurat fa poc temps, l'altar, els aparells d'enllumenat i el cadirat del cor de les monges. L'altar va ser destruït durant la Setmana Tràgica de juliol de 1909 i els aparells d'il·luminació ara són al Col·legi de Sant Gervasi. Recentment ha estat localitzada una fotografia inèdita de l'altar i el presbiteri abans de 1909.

Torras havia aixecat els plànols de l'església del convent de les Comanadores de Santiago, a Jonqueres, que publicà Miquel Garriga i Roca en l'Anuari de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya el 1889. Torras ingressà en qualitat de numerari a l'Academia Provincial de Bellas Artes de Barcelona el 6 de gener de 1856.

Gran matemàtic, a més de projectar edificis va fer també obres d'enginyeria com ara el canal de Sant Boi, la carretera de Can Tunis i el camí del Bogatell. El 1873 fundà la raó Torras Herrería y Construcciones a la fàbrica del Papiol dedicada a les estructures metàl·liques. Concorregué a nombrosos concursos d'obres i aconseguí l'adjudicació del pont de Sant Agustí, sobre l'Onyar, a Girona, en competència amb la Maquinista Terrestre y Marítima i la firma de Gustave Eiffel. A l'Exposició Universal de Barcelona de 1888 va fer les encavallades de ferro del palau de Belles Arts i les del palau de la Indústria, amb el seu sistema patentat d'ala de mosca de perfil inferior parabòlic, característica que explicà en un article a l'Anuari de l'Associació d'Arquitectes del 1900. Va fer l'estructura de ferro del mercat de Lleida i també el de Tortosa, segons projecte de Joan Abril i Guanyabens. Per a Joan Amargós i Samaranch va fer l'estructura de ferro de la torre d'aigua de Dosrius, al Tibidabo, enllestida el 1905. L'entramat metàl·lic del Seminari Conciliar de Barcelona, projectat per Elies Rogent i Amat el 1878, també és obra de Joan Torras, així com la consolidació de les voltes de la basílica de la Mare de Déu del Pilar a Saragossa.

La seva obra més famosa va ser, però, de curta durada. Es tractà de la bastida de ferro per al muntatge del monument a Colom, al port de Barcelona, segons projecte de Gaietà Buigas i Monravà.

Tan famosa va ser aquesta bastida que, un cop inaugurat el monument, el 1888, es va oferir un banquet d'homenatge no a l'arquitecte del monument, sinó al de la bastida. A l'acte se sumaren tots els arquitectes de Barcelona i gravaren les seves 65 firmes en una placa artística de bronze que es va oferir a Torras. Hi firmaren també Gaietà Buigas, Lluís Domènech i Antoni Gaudí.

Altres obres seves foren, el 1873, les oficines de la seva empresa a la Ronda de Sant Pere, on per primera vegada a Espanya es construí amb totxo armat, amb passamans de ferro damunt dels qual es bastien envanets capçats amb una solera de rajola. Entre 1869 i 1870 projectà un seguit d'edificis a la Ronda i al carrer

de Trafalgar per a magatzems de la seva empresa. El 1895 va fer l'escorxador de Gràcia.

Va ser un home pulcre, serè, intel·ligent i afable: els que foren alumnes seus recordaven amb delícia les seves classes a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona —de la qual va ser director entre 1901 i 1905—, classes molt amenes malgrat l'aridesa de la matèria explicada. Va ser un gran amant de la natura i procurà inculcar als seus alumnes aquest interès per les formes naturals, i així ho recordaven tècnics com ara Rafael Guastavino o Bonaventura Bassegoda.

Entre els deixebles de Torras que mostraren admiració pel seu mestre hi figuren Juan Federico Muntades (1821-1912) i Rafael Guastavino Moreno (1842-1908), que no va acabar la carrera, però s'acollí a un decret del Govern del rei Amadeu I pel qual, a aquells que tinguessin aprovada almenys una assignatura a l'Escola, se'ls concedia el títol. Guastavino presentà la instància següent firmada el 8 de maig de 1872:

«M.I.S., don Rafael Guastavino, alumno que fue esta Escuela de Bellas Artes, a V.S. con el debido respeto. Expone: Que necesitando acreditar las diferentes asignaturas que tiene aprobadas en esta Escuela Provincial de Bellas Artes, correspondientes a la carrera profesional de Maestro de Obras, y demás estudios también aprobados en esta Academia, a V.S. Suplica: Se sirva librarle el correspondiente certificado. Gracia que no duda el recurrente obtener, atendido el recto proceder de V.». Dos dies després, el secretari de l'Acadèmia, Antoni de Ferran, firmà el certificat, en el qual figuraven les assignatures abans relacionades més l'aprovat de l'examen d'ingrés a Arquitectura (1871) a l'Escola Politècnica Provincial, efímera escola que durà només un any. Va ser aquest el seu darrer intent de prosseguir els estudis, puig que l'any següent se li concedí el títol de mestre d'obres.

El 1871 es va realitzar l'exposició d'Agricultura, Indústria i Belles Arts. Un dels organitzadors va ser Joan Frederic Muntadas Jornet (1826 1912), fabricant de teixits i escriptor, membre d'una família dedicada a les manufactures tèxtils des del segle XVIII. Aquell 1871, J. F. Muntadas publicà una monografia sobre el monestir de Piedra (Saragossa), conjunt d'edificis que havia heretat del seu pare, que els adquirí arran de la Llei de desamortització de béns eclesiàstics de 1835. En restaurà els edificis principals i organitzà el famós parc del voltant amb nombroses cascades i jocs d'aigua, en què va aprofitar per desenvolupar la seva afició a la piscicultura. Muntadas invità Guastavino a visitar el monestir de Piedra el mateix any, i la visita la descriu Guastavino mateix al seu assaig *Cohesive Construction...* (1893):

«Tuve ocasión de contemplar una grandiosa gruta labrada por el derrubio del río Jalón, que forma a bocamina la cascada de la cola de caballo. Entró en mi mente un pensamiento, mientras contemplaba esta inmensa sala y miraba aquel salto de agua, que todo este espacio colosal estaba cubierto por una sola pieza, formando una masa sólida de cimientos, paredes y cubierta, construido todo sin cerchas, ni andamios y especialmente sin necesidad de sostener bloques de piedra, ni pesadas vigas, ni complicadas cimbras; todo estaba formado de partículas puestas una encima de otra, tal como la Naturaleza las ha colocado. Desde entonces estoy convencido de que mucho se debe aprender del inmenso libro llamado Naturaleza, nunca estudiado suficientemente, y que nuestro sistema de construcción es muy pobre a pesar de que poseemos el material para este tipo de construcción que nos capacita para imitar a la Naturaleza. Comprendí por qué mi distinguido profesor de construcción don Juan Torras dijo un día: "El arquitecto del futuro construirá imitando la Naturaleza, ya que es el método más racional, duradero y económico". Esta gruta es realmente un ejemplar colosal de construcción cohesiva. ¿Porqué no construimos con este sistema?.»

Aquest tribut de Guastavino a Joan Torras demostra la influència del catedràtic de construcció, que després es manifestà en arquitectes com ara Gaudí, Domènech o Vilaseca, i que anteriorment havia afectat el pensament de Guastavino.

EXPOSICIÓ A MADRID AMB MOTIU DE LA JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT

chiara curti i diego giordani, comissaris

«Vindran de tot el món per veure-la». La profecia de Gaudí sobre la Sagrada Família s'ha manifestat una altra vegada aquest passat agost a Madrid durant la Jornada Mundial de la Joventut. «Sagrada Familia – Moved by Beauty» ha estat l'exposició que ha representat el Temple davant dels 70.000 peregrins que aproximadament l'han visitat. Promoguda per Magrada Proyectos en col·laboració amb Amics de Gaudí i amb el suport de la Junta Constructora, hi han treballat en el comitè científic José Manuel Almuzara, Jordi Faulí, Carmen Giussani i Etsuro Sotoo. «Sagrada Familia – Moved by Beauty» ha trobat la seva justa ubicació al parc del Retiro, envoltada de moltes de les iniciatives de la mateixa JMJ. A través d'un gran arc amb què es representava la façana del Naixement i la façana de la Passió, els joves peregrins han fet el recorregut acompanyats per grans imatges de la Sagrada Família i maquetes distribuïdes en els dos-cents metres del passeig de l'estany, que l'arbrat arrenglerat ajudava a posar en situació, ja que la inspiració de Gaudí s'alimentava, com a home, com a creient i com a arquitecte, de la naturalesa. Sota l'ombra d'aquest recinte natural, des del 15 fins al 21 d'agost peregrins de tot el món han pogut conèixer la Sagrada Família; molts han desitjat veure-la i molts altres, redescobrir-la.

El Cardenal Martinez Sistach ens va fer notar durant la seva visita a l'exposició que amb la mirada i el cor elevats al cel, cada turista surt peregrí i missioner d'allò que ha trobat. Així, dels nombrosos peregrins que han visitat l'exposició, alguns s'han dirigit sense pensar-ho a Barcelona, com aquell senyor que a l'aeroport va reconèixer els senyors Almuzara, Sotoo i Faulí, de viatge cap a Madrid, perquè els havia vist al vídeo amb què acabava la visita a l'exposició: havia viatjat a Barcelona per poder seguir la fascinació que li havia provocat la Sagrada Família gràcies a «Moved by Beauty», commogut per la Bellesa, i estava tornant per seguir amb la JMJ utilitzant les mateixes paraules de Gaudí al final de l'exposició: «Demà veniu d'hora, Vicenç, que farem coses molt boniques».

© TSF «Abrazando la luz»

© TSF Gaudí a Madrid

© TSF Almuzara, Etsuro, Faulí i Shiho

ALLÒ QUE NO ES VEU PERÒ S'ESTÀ FENT

ramon espel i rosell
arquitecte tècnic i cap d'obra

FONAMENTS DE LA SAGRISTIA DE LA BANDA DE LA PASSIÓ

Després d'haver protegit tot el perímetre amb una planxa metàl·lica i un túnel per a la cua dels visitants del temple, s'han iniciat ja les primers feines del fonaments d'aquesta sagristia, que consisteixen, en primer lloc, a retallar l'antic edifici parroquial tot conservant els elements més significatius de la façana lateral, com ara les almoines i finestres. Seguidament ja s'han fet els primer rebaixos del terreny i s'han començat a fer els murets guia per realitzar els murs pantalla.

© TSF Feines de recuperació dels elements originals que cal traslladar

© TSF Enderroc d'una part de l'edifici de la parròquia

© TSF Primeres feines de fonamentació de la sagristia

EL REBOST DEL TEMPLE

ENTREVISTA A IGNASI REVENTÓS

artista polifacètic

«La meva tasca és diversa i col·laboro amb l'Oficina Tècnica en tots els temes que sorgeixen referents a l'estètica, color, grafisme, vídeo, etc. en el context de la construcció de la Sagrada Família.»

Fa sis anys que es va incorporar a l'oficina tècnica de la Sagrada Família. Artista polifacètic, dedica el seu coneixement a trobar solucions cromàtiques per als diferents acabats del temple, sense oblidar altres tasques com, per exemple, la restauració d'algun element històric.

Trobem l'Ignasi envoltat de pintures, dibuixos, papers, ordinadors, llapis, aquarel·les i fotografies, mostres d'esmalt venecià i altres estris. Té el títol d'Aparellador, Arquitecte Tècnic, i de Belles Arts i es defineix com un professional lliberal que ha pogut alternar la seva passió per la pintura amb d'altres feines. Al Temple ha pogut ajuntar les dues vessant en una sola, i creu que pot ser útil per als treballs que es porten a terme en la construcció del temple.

Com va arribar a la Sagrada Família

Coses de la vida, el dia que feia 65 anys em van proposar de col·laborar en la construcció del temple de la Sagrada Família… cosa que vaig acceptar sense pensar-ho dues vegades.

Vostè té una trajectòria profesional de col·laboració amb grans arquitectes catalans?

Sí, he col·laborat durant anys amb diversos arquitectes, entre ells Manuel Riba i Piera, Francesc Mitjans Miró, Josep Lluís Sert, Lluís Vidal Arderiu i amb Albert Bastardes quan va obtenir el premi FAD Delta de Plata el 1958. En el camp del disseny gràfic he treballat per a diferents entitats, com ara l'Institut d'Estudis Nord-Americans, la Fundació Avedis Donabedian o la Fundació AVEPA, i he comissariat a l'IEN l'exposició del MOMA «Hollywood portraid photographers 1921-1941».

Quina mena d'encàrrecs rep al Temple?

Molts! Generalment relacionats amb temes artístics. Ara prepar un treball sobre els colors del temple; col·laboro en la reconstrucció de l'armari de la sagristia (cremat l'any 1936) i amb els arquitectes del departament de projectes en l'elecció dels colors, tant per a les peces de trencadís com de gammes cromàtiques aplicables als motius decoratius.

També forma part de l'equip de creació dels vídeos sobre les activitats del Temple i la Basílica.

En els «Així treballem» expliquem la construcció, i en els d'esdeveniments donem a conèixer els actes eclesiàstics i culturals que se celebren a la Basílica, com la Dedicació del Temple pel SP Benet XVI; les Misses, com ara les de les JC, o l'acte d'homenatge a Joan Maragall per Joan Margarit, que es publiquen al canal del Temple de la Sagrada Família del You Tube.

Per acabar, aprofitem que el tenim davant per esbrinar quins serien els seus colors favorits.

Sens dubte l'or, és la imatge de la llum solar i, per derivació, de la intel·ligència divina. L'or és la imatge del sol en l'home, com ho és a la terra. Per extensió, l'or simbolitza tot allò que hi ha de superior, la glorificació o «quart estat». A més a més també m'agrada l'*international blue Klein* (Michael Majer) (IBK).

Maria Güell

PROMOCIÓ PER ALS AMICS DEL TEMPLE

Porteu-nos un Amic i us obsequiarem amb un gran llibre. Teniu algun amic o amiga que admira i estima la Sagrada Família tant com vosaltres?

Doncs animeu–lo a fer-se Amic de la Sagrada Família abans que acabi l'any i us obsequiarem amb un exemplar del llibre

LA SAGRADA FAMÍLIA: DE TEMPLE EXPIATORI A BASÍLICA

Editorial Lunwerg

Un llibre que conté unes imatges inèdites espectaculars, especialment de la feina realitzada al llarg dels últims trenta anys, i uns textos signats per reconeguts especialistes en l'obra de Gaudí que expliquen la vinculació amb la ciutat d'aquest temple expiatori —que el papa Benet XVI va dedicar el novembre del 2010 i al qual va atorgar el títol de Basílica Menor—, els seus valors artístics, el seu ric simbolisme cristià i les aportacions artesanes i tècniques que han contribuït a fer realitat aquest monument declarat Patrimoni Mundial de la Humanitat per la Unesco.

Per tal de recollir el llibre haureu d'acompanyar el vostre Amic a les oficines del carrer Sicília, 286, on farem la seva inscripció, de dilluns a dijous de 15 a 18 h.

Per a més informació ens podeu escriure a l'adreça amics@sagradafamilia.org o bé trucar al 932080414 en l'horari abans esmentat.

Us hi esperem!

FITXA TÈCNICA		
	Idioma: Català-Francès o Castellà-Anglès Data de publicació: 12 abril 2011 320 pàgines	Format: 24 x 32 cm Enquadernació en tapa dura Preu de venda al públic: 50 €

Promoció vàlida fins a finals d'any i/o fins a exhaurir-ne les existències.

NOTICIARI

Visita col·lectiu ONCE Barcelona/Tarragona

La Sagrada Família participa en l'ICOM – Glass Meeting 2011

Visita a la Basílica i a les obres del temple

Visita col·lectiu ONCE Barcelona/Tarragona

Darrerament, nous col·lectius que segueixen programes d'integració i normalització dins la societat opten per treballar a partir d'experiències en l'àmbit cultural. Conèixer el patrimoni i visitar edificis emblemàtics és una manera d'integració i de dinamització d'aquests col·lectius.

Aquest va ser el motiu de la visita que va dur a terme el dilluns 30 de maig un petit grup de cecs i deficients visuals de l'ONCE de Tarragona, en què es va convi-

© TSF

Un moment de la visita del col·lectiu de l'ONCE

dar també un grup molt representatiu del col·lectiu de l'ONCE de Barcelona. D'aquesta manera van poder gaudir de la nova implantació, per part de la Basílica de la Sagrada Família, de la visita guiada al col·lectiu de cecs i deficients visuals.

Es va començar la visita donant-los la benvinguda a l'aula de l'edifici de les Escoles, on es va fer una introducció a la història del temple així com a les formes gaudinianes a partir de la seva geometria i la construcció de les escoles, una visita activa en què els participants van interactuar a partir dels diferents materials i formes tàctils de guix. També es va efectuar un joc sensorial per explicar i comprendre més bé les corbes gaudinianes.

Continuant la visita per les portes de bronze de la Façana de la Passió, van poder descobrir els diferents relleus que s'hi destaquen. Tot seguit van entrar a la nau central, on van descobrir la nova maqueta de bronze tàctil de la planta basilical, gràcies a la qual es van fer una idea detallada de la simbologia del temple. Seguint l'itinerari establert, van arribar fins a la Façana del Naixement, i van acabar la visita a l'exposició «Gaudir de la natura», on també van poder tocar els diferents models basats en les formes de la natura, tot gaudint de les explicacions del nostre equip de guies especialitzades.

La Sagrada Família participa en l'ICOM – Glass Meeting 2011

Com cada any, la secció de l'ICOM (International Council of Museums) dedicada a les col·leccions i museus relacionats amb el món del vidre va realitzar el congrés anual. Aquest any va tenir lloc a Barcelona i a la Reial Fàbrica del Vidre de La Granja.

Un dels llocs que van voler visitar els participants va ser el temple de la Sagrada Família, en concret per parlar i conèixer-ne els vitralls. La visita va tenir lloc el 31 de maig i va consistir en una conferència d'Antoni Vila Delclòs, que ajuda el seu pare, Antoni Vila Grau, en la realització dels vitralls del temple, i en una visita amb el mateix vitraller i l'arquitecta del departament de Projecte, Pilar Peset.

© TSF

Visita de la secció ICOM Glass

Durant la conferència es va explicar el tipus de vitrall que s'utilitza en la realització del temple i el mètode de creació des del disseny fins a la col·locació, i es va finalitzar amb una introducció a la iconografia dels vitralls del temple.

Un cop a la visita, l'arquitecta va anar explicant l'arquitectura del temple, dels finestrals i la importància de la llum a l'interior. Per la seva banda, el vitraller, durant la visita, va parlar de la ubicació dels colors, del disseny geomètric i de com els propers anys anirà canviant la visió i il·luminació de l'interior per la col·locació dels vitralls de les naus laterals.

L'experiència va ser agradable i de profit per donar a conèixer una part concreta del temple i que sovint queda oblidada.

Visita a la Basílica i a les obres del temple

El proppassat 19 de juliol, arran d'una sol·licitud presentada pel Gremi d'Àrids de Catalunya, van visitar les obres del temple el director general d'Energia i Mines i Seguretat Industrial del Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya (Sr. Josep Canós) i el subdirector general de Mines i Protecció Radiològica (Sr. Francesc Sabio). Els acompanyaven el president del Gremi (Sr. Joaquim Roca), l'expresident (Sr. Pasqual Roca), el secretari (Sr. Sebastià Alegre) i el gerent del Gremi (Sr. Jaume Puig) i les respectives esposes.

RELACIÓ D'APORTACIONS REBUDES

Barcelona
Luis Hernández de Cabanyes: 82,50 €.
Treballadors de la Generalitat: 40 €.
Francesc Xavier Corrons Boix: 1.137 €.
Asproseat: 94,25 €.
Arquitectura Lúdica S.L.: 1.980 €.
UPC: 750 €.
Col·legi d'Enginyers Agrònoms de Catalunya: 320 €.
Carmen Alsina Jordana: 20 €.
Associació de Promotors de Barcelona: 1.000 €.
Valentin Vilana Canes: 147,22 €
Comunicación y Gestión Cultural Mahala Alzamora, S.L.: 300 €.
Juan Carlos Sánchez Tappan: 96 €.
Associació d'Amics de Gaudí: 500 €.
Maria Rosa Bertran Mas: 20 €.
Fundació Universitat Politècnica: 100 €.
Universitat Ramon Llull: 81,99 €.
Sabina Ferrer: 10 €.
Josep Alsina: 160 €.
Antoni Olivera: 50 €.
Universitat de Barcelona (Curs Antoni Gaudí): 127 €.
Sarreal, Art i Llum: 43,50 €.
Ricard Farell Massagué: 50 €.

Montcada i Reixac:
Encofrados J. Alsina S.A.: 500 €.

Terrassa:
Amics de Joaquim Badia: 500 €.
Parròquia Mare de Déu del Carme: 300 €.

Bilbao
Grup Anònim: 100 €.

Lugo
Família Mallo Paradela: 50 €.

ESTRANGER

França
Paris:
Casal Català de París: 21 €.

Itàlia
Roma:
Germans de La Salle de Roma: 50 €.

Romania
First Jobs: 100 €.

Suïssa
Sonia Bircher: 10 €.

Estats Units
State Legislative Leaders Foundation: 100 €.

Singapur
Shaminder i Feli: 20 €.

Nigèria
Grup ECCIMA: 50 €.

Altres procedències
José Anguita: 15 €.
Mr. Enders: 500 €.

Anònims
50 €; 11 €; 40 €; 11 €; 30 €; 90 €; 11 €; 90 €; 100 €; 90 €; 15 €; 25 €; 75 €; 20 €.

FES-TE'N AMIC

Servei Amics del Temple
Us atendrem al carrer **Sicília 286, baixos**
De **dilluns a dijous a la tarda, de 15 a 18 h**
També ens podeu trucar al **93 208 04 14** o escriure a
amics@sagradafamilia.org

ELS AVANTATGES DELS AMICS SÓN:

1. TARGETA D'IDENTIFICACIÓ PERSONAL

2. ENTRADA GRATUÏTA I SENSE CUES AL TEMPLE DE LA SAGRADA FAMÍLIA I A LA CASA MUSEU GAUDÍ (PARK GÜELL)

3. REVISTA TEMPLE (6 NÚMEROS ANUALS)

4. INVITACIONS PER ASSISTIR A LES EXPOSICIONS, CONCERTS, VISITES GUIADES I ALTRES ACTIVITATS QUE ORGANITZEM

5. INVITACIONS ADDICIONALS PER CONVIDAR A QUI VULGUEU (2 ANUALS)

6. DESCOMPTE A LES BOTIGUES DE RECORDS DEL TEMPLE I DE LA CASA MUSEU (10%)

7. DESCOMPTE DEL 50% EN EL SERVEI D'AUDIOGUIES

DESCOMPTE
50%
VISITA GUIADA
REGULAR

BASÍLICA
SAGRADA FAMÍLIA

Descompte exclusiu per als Amics del Temple en les visites guiades per a públic individual. Preu sense descompte: 4 €. Consulteu horaris al nostre web: www.sagradafamilia.org

PREUS:

1. *INDIVIDUAL 36 €*
2. *ESTUDIANT (fins a 29 anys) 20 €*
3. *JUBILAT 20 €*
4. *FAMILIAR (4 membres) 38 €*

DONATIUS

DADES PERSONALS:

nom i cognoms _____

adreça _____ codi postal _____

població _____ país _____

e-mail _____ telèfon _____ fax _____

data de naixement _____ nif _____

FORMA DE PAGAMENT:

Amb xec o gir nominal. Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família, Mallorca, 401, 08013 BCN

Domiciliació bancària Nom de l'entitat bancària

Entitat Oficina DC Núm. de compte

Aquest donatiu desgrava un 25% en l'IRPF.

www.sagradafamilia.org

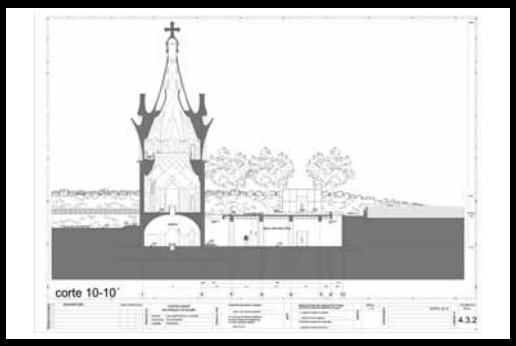

CRÈDITS:

TEMPLE – Publicació bimestral continuadora d'EL PROPAGADOR DE LA DEVOCIÓN A SAN JOSÉ
Edita: El Patronat de la Fundació Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família de Barcelona
Director: Josep Maria Aragonès
Comissió: Joan-Jordi Bergós, Jordi Bonet, Maria Güell, Josep Maria Subirachs, Laia Vinaixa
Redacció i administració: Laia Vinaixa, Anna Perarnau
Mallorca, 401, 08013 Barcelona / Sicília, 286, 08013 Barcelona
Tel.: 93 207 30 31 - arxiu@sagradafamilia.org
Disseny: www.bydiptic.com / Correcció de textos: Lacònic Sans, SCP / Impressió: Dilograf
DL: B-6795-1958

BASÍLICA
SAGRADA
FAMÍLIA